

πάλι ν' ἀφήσουμε νὰ χαθῇ μιὰ τόσο ὠραία εὐκαιρία... νὰ μιλήσουμε Ἰσυχοὶ οἱ δυό μας;... Εἶνε ἄδικο. ('Αναστενάζει). Εἰχα τόσα πράγματα νὰ σᾶς πῶ!

ZΙΖΕΛ (ἀποφασίζει νὰ μείνη, ἀπομακρύνει λίγο τὴν γκουσθερνάντα τῆς καὶ προχωρεῖ πλάι στὸν 'Αντρέ). — "Εχετε δίκησο. 'Ας ἐπωφεληθοῦμε! Νὰ μιὰ φράσις ποὺ θὰ χρησιμοποιούσα συχνὰ ἀν εἰχα τὸ φυσικὸ νὰ φλερτάρω.

ZΙΖΕΛ. — Εύτυχως δὲν τὸ ἔχετε. Γιατὶ ἀλλοιῶς δὲν θὰ εἴχατε κερδίσει τὴ συμπάθειά μου.

ΑΝΤΡΕ. — Συμπάθεια εἶνε μιὰ λέξις ποὺ θέλει νὰ ἐκφράσῃ κάτι ἄλλο ἀπ' δ, τι τυπικῶς σημαίνει;

ZΙΖΕΛ. — Ξέρουμε δτὶ ἐννοεῖ κάτι παραπάνω ἀπ' δ, τι λέει.

ΑΝΤΡΕ. — Τότε γιατὶ δὲν θέλετε νὰ εἰμαστεί απόλυτα ειλικρινεῖς μεταξύ μας;

ZΙΖΕΛ. — Ή λέξεις μὲ τὴν ὁμότητά τους δὲν θὰ είχαν νὰ προσθέσουν τίποτε στὰ αἰσθήματά μας ποὺ γνωρίζουμε. Καὶ μόνο νὰ προφέρη κανεὶς μιὰ λέξι εἶνε ἀρκετὸ γιὰ νὰ ταράξῃ μιὰ εὐαίσθητη καρδιά.

ΑΝΤΡΕ. — "Ω! ἀν ξέρατε δόμως πόσην ἀνάγκη ἔχω ν' ἀκούσω αὐτὴ τὴ λέξι ἀπὸ τὸ στόμα σας—εἰδικῶς μάλιστα σήμερα!

ZΙΖΕΛ. — Γιατὶ εἰδικῶς σήμερα;

ΑΝΤΡΕ. — Μοῦ φαίνεται δτὶ θὰ μοῦ ἔδινε θάρρος κι' ἐμπιστοσύνη γιὰ τὸ μέλλον.

ZΙΖΕΛ. — Πῶς; "Ωστε ἀμφιθάλη;

ΑΝΤΡΕ. — "Ω! ὅχι γιὰ σᾶς... ἄλλα λίγο γιὰ τὴ ζωή... καὶ πολὺ γιὰ τὸν ἑαυτό μου, ποὺ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ μεγάλη δύναμι γιὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ μερικές... πιθανές δυσκολίες... Τὸ ξέρετε, είμαι ἀδύνατος, δειλός...

ZΙΖΕΛ (ἀνήσυχη). — Γιὰ πέστε μου... συμβαίνει τίποτε... 'Απ' τὸν τρόπο ποὺ μιλάτε, ἀπ' τὰ λόγια ποὺ λέτε... μαντεύω... (τὸν κυττάζει κατά ματα). 'Ο κ. καὶ ή κ. ντὲ Βινέλ έμιλησαν γιὰ μένα μαζύ σας;

ΑΝΤΡΕ (ταραγμένος). — "Οχι... Ναι... Δηλαδή, ὅπως καὶ γιὰ δόλους ποὺ παραθερίζουν ἔδω.. κοινοτυπίες...

ZΙΖΕΛ. — Δὲν εἶνε ἀλήθεια. Δὲν εἴπατε· κοινοτυπίες...

ΑΝΤΡΕ. — Σᾶς βεβαιῶ.

ZΙΖΕΛ (τοῦ πιάνει τὸ χέρι). — 'Αντρὲ, μὴ μοῦ λέτε ψέματα!... "Ας παραμείνη τούλαχιστον στὴν ἀνάμνησι ποὺ θὰ διατηρήσῃ δένας γιὰ τὸν ἄλλον τὸ αἰσθῆμα τῆς ἀπόλυτης εἰλικρινείας... 'Ο χαρακτήρας σας εἶνε πολὺ εύθυς καὶ δὲν μπορεῖτε νὰ μὲ εξεγελάστε. Διαισθάνομαι δτὶ ἐμιλήσατε μὲ τὸν πατέρα σας καὶ τὴ μητέρα σας πολὺ σοθαρά γιὰ μένα. Δὲν εἰν' ἔτσι;

ΑΝΤΡΕ. — "Ε! λοιπὸν ναι! Εἶνε ἀλήθεια... Χθὲς χρόνος. "Εγίνε μιὰ τρομερὴ σκηνή... πολὺ θλιβερή... ήταν ή πρώτη ποὺ συνέβη μεταξύ μας.

ZΙΖΕΛ (κατάχλωμη). — 'Εξ αἰτίας μου! Τὰ βλέπετε: Δὲν θέλουν, ζ... Δὲν θὰ συγκατατεθοῦν ποτέ; Ποτὲ, ζ; Σᾶς παρακαλῶ ἀπαντήσετε μου καθαρά... Βλέπετε πόσο ύποφέρω...

ΑΝΤΡΕ. — Δὲν μπορῶ πειά νὰ σᾶς κρύψω τίποτε. Λοιπὸν πατέ·ποτε δὲν θὰ ἐγκρίνουν αὐτὸ τὸ γάμο. (Μὲ εἶδη χρόνων καὶ κύριος τῶν πράξεών μου...) Πέστε μου μονάχα, Ζιζέλ, αὐτὸ ποὺ σᾶς ζητῶ, πέστε μου πῶς μ' ἀγαπάτε.

ZΙΖΕΛ. — "Οχι, δὲν θὰ σᾶς πῶ τίποτε, πρὸ πάντων τώρα. Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἐναντιωθῆτε στὴ θέλησι τῶν δικῶν σας. Οὕτε καὶ θὰ δεχόμουνα ποτὲ νὰ μπῶ σὲ μιὰ φαμίλια ποὺ δὲν θέλει... Πρέπει νὰ χωριστοῦμε, 'Αντρὲ, γιὰ πάντα.

ΑΝΤΡΕ. — Μὲ φέρνετε σὲ ἀπόγονωσι.

ZΙΖΕΛ. — "Ω! σεῖς θὰ ξεχάσετε γρήγορα. Θὰ παντρευθῆτε μιὰ νέα «έξαιρέτου ύπολήψεως» ποὺ δὲν θὰ σοκάρη

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

'Η γυναῖκα εἶνε πάντοτε φρονιμώτερη ἀπ' τὰ τετράποδα. Ο ἄντρας δύως εἶνε πολλὲς φορὲς μωρότερος κι' ἀπ' τὸ ηλιθιώτερο ζῶο.

Μπουκέτο

'Ενόσω θὰ ὑπάρχη καὶ μιὰ μόνον ἔστω γυναῖκα στὴ γῆ, θὰ θρίσκη κανεὶς νὰ πῆ κάτι τὸ καινούργιο γιὰ τὶς γυναῖκες.

Άλφ. Δωδὲ

περισσότερη ἔχει.

Σεγκίρ

Χωρὶς τὴν φιλαρέσκεια τῶν γυναικῶν, τὸ ἀνθρώπινο γένος θὰ ἔξαφανιζόταν ἀπὸ τὴ γῆ.

Θιέρσος

Τὸ μόνο μυστικὸ ποὺ κρατοῦν ἡ γυναῖκες, εἶνε ή... ήλικία τους.

'Εκεῖνο ποὺ κολακεύει μιὰ γυναῖκα περισσότερο ἀπὸ κάθε τί, εἶνε νὰ τὴν ἀγαπᾶ δένας ἄντρας τὸν ὅποιον ἀγαποῦν ἀλεγές γυναῖκες.

Παροιμία τῆς Προθηγκίας

"Όταν κατηγορήτη γενικῶς τὶς γυναῖκες, δλες τους διαμαρτύρονται· ὅταν δόμως κατηγορήτε μιὰ μονάχα γυναῖκα τότε δλες συμφωνοῦν μαζύ σας.

Οι ἄντρες δὲν εἶνε εἰλικρινεῖς ὅταν κατακρίνουν τὴν κοκετταρία τῶν γυναικῶν. 'Εάν ἡ γυναῖκες ἔπαυαν νὰ εἶνε κοκέττες, πρώτοι οἱ ἄνδρες θὰ τὶς παρακαλοῦσαν νὰ ξαναγίνουν.

'Η γυναῖκες ἔχουν τὴν ἴδιότητα νὰ καταλαβαίνουν τὰ κομπλιμέντα ποὺ τοὺς κάνουν, σὲ ὅποιαδήποτε γλώσσα· κι' ἀν γίνωνται αὐτά.

Στὸν ἔρωτα συγχωρεῖ κανεὶς περισσότερα σφάλματα παρὰ στὴ φιλία.

'Η γυναῖκα ἀπὸ τοὺς ἀγρίους μὲν θεωρεῖται ως ἔνα γυμνασμένο ζῶο, στὴν Ἀνατολὴ δὲ ως ἔνα ἀντικείμενο πολυτελείας. Στὴν Εὐρώπη ἡ γυναῖκα εἶνε καὶ τὸ ζενα καὶ τὸ ἄλλο.

Βασίλισσα 'Ελισάβετ
Μήν παραδίεσθε εὔκολα στὸ ἄλλος μιᾶς ὠραίας γυναίκας. Τὰ καλλιτεχνικῶτερα μπουκαλάκια περιέχουν συνήθως τὰ πιὸ θανατηφόρα δηλητήρια...

Μιλλπερτούτ

μὲ τὴν ὡς τώρα ζωὴ τῆς τοὺς γονεῖς σας... ἄλλα ἔγω δὲν θὰ ξεχάσω... Οἱ τίμιοι νέοι σάν καὶ σᾶς, δὲν θὰ μὲ πάρουν... τούλαχιστον νομίμως. (Πολὺ νευρική): Ποὺ ξέρει δόμως κανείς;... 'Η ζωὴ εἶνε τόσο παράξενη!... Θὰ γίνω ίσως ή νόμιμος σύζυγος κανενὸς τιτλούχου τυχοδιώκτου... καὶ ή φιλενάδα κάποιου ἐντιμού παιδιοῦ...

ΑΝΤΡΕ (λυπημένη). — Ζιζέλ!

ΖΙΖΕΛ (πολὺ ἔρεθισμένη). — Τί τὰ θέλετε; "Οταν ἐπιχειρήση κανεὶς νὰ πάγι ἐνάντια στὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ, εἶνε βέβαιον δτὶ θὰ πνιγῆ.

ΑΝΤΡΕ. — Μὰ ὅχι, ὅχι, Ζιζέλ. Μὴ μοῦ λέτε δτὶ θὰ χωρίσουμε ἔτοι, δτὶ δὲν θὰ ξαναϊδωθοῦμε ποτέ!

ΖΙΖΕΛ. — "Ας δώσουμε ραντεβοῦ γιὰ τὸ μέλλον... Τὸ πότε καὶ ποῦ, θὰ τὸ κανονίσῃ ή μοῖρα. (Ξαφνικὰ ἄλλαζει τὸν): Σᾶς κάνω καὶ πονεῖτε... νὰ μὲ συγχωρήσετε... ἀν ξέρατε πόσο κι' ἔγω πονῶ!... Εἶνε τόσο σκληρό, τόσο ἀδικο νὰ πληρώνῃ κανεὶς τὰ σφάλματα ποὺ δὲν ἔκανε.... (Τοῦ πιάνει τὸ χέρια): 'Αντίο, 'Αντρὲ, ἀντίο μοναδικὲ φίλε τῆς ζωῆς μου!

('Απομακρύνεται ἀπότομα γιὰ νὰ μὴ κλάψη).

ΑΝΤΡΕ (τρομαγμένης θέλει νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ). — Μὰ τί πάτε νὰ κάνετε;

ΖΙΖΕΛ (τρέχει γιὰ νὰ μὴ τὴν προλάβη). — Πάω ν' ἀνταμώσω τὸν πατέρα μου... Πρέπει νὰ διασκεδάσησε με... στὸ χορό τῶν Καρώζ... Ναι, τώρα θ' ἀρχίσω κι' ἔγω νὰ διασκεδάζω σάν τὸν πατέρα μου... "Ετοι, τούλαχιστο, θὰ γλεντήσω τὴ ζωῆ...

